

Okręty podwodne projektu 641B

Okręty podwodne projektu 641B – typ radzieckich okrętów podwodnych o napędzie diesel-elektrycznym, budowanych od 1971 do 1983 roku. Na zachodzie typ znany pod kryptonimem typu **Tango** nadanym przez NATO. Wybudowano 18 jednostek tego typu. Miały one być następcą okrętów podwodnych projektu 641 (w kodzie NATO Foxtrot).

Pierwszą jednostkę zbudowano w Gorki w 1972 roku, następnie wprowadzano do służby po dwie rocznie. Okręty budowano w dwóch wersjach różniących się nieznacznie od siebie. Późniejsza była nieco dłuższa ze względu na konieczność montowania systemu kontroli ognia wyrzeliwanych z wyrzutni torped przeciwpodwodnych pocisków rakietowych SS-N-15, będących odpowiednikiem amerykańskiego systemu SUBROC. Zamontowany na jednostkach hydrolokator dziobowy był tego samego typu co na wcześniejszych okrętach podwodnych projektu 641. Budowa okrętów projektu 641B została przerwana na osiemnastej jednostce. Sześć z nich znajdowało się jeszcze w służbie w 1999 roku.

Przedział torpedowy

Obecnie trzy okręty można zobaczyć w: Hamburgu (B-515), Moskwie (B-396) i Togliatti (B-307).

Kraj budowy	ZSRR
Użytkownicy	MW ZSRR/MW Rosji
Stocznia	Gorki
Dane taktyczno-techniczne	
Wyporność	na powierzchni : 3100 t w zanurzeniu 3800 t
Długość	91 m
Szerokość	7,2 m
Prędkość	nawodna 13 węzłów podwodna 16 węzłów
Załoga	62 (12 oficerów)
Uzbrojenie	6 x 533 mm

Ekspонат muzealny w Togliatti, fot. Vitaly Kuzmin

